

de undtages fra loven om erhvervsdrivende fonde.

Undtagelsebestemmelsen i stk. 5 udelukker ikke, at fondsmyndigheden både kan undtage fonde enkeltvis og gruppevis fra lovens område.

Såfremt det offentlige tilsyn ophører i de tilfælde, der er nævnt i stk. 4, nr. 1, 3 og 4, og stk. 5, omfattes den pågældende selvejende institution for fremtiden af loven, jfr. herved specielt § 33.

Til stk. 6.

Efter udvalgets opfattelse er der behov for, at offentligheden kan få visse oplysninger også om de fonde, som i medfør af stk. 4 og 5 er undtaget fra loven. Dette gælder specielt oplysning om navn, hjemsted og formål. Ligesom udvalget i § 1, stk. 4, i udkastet til lov om fonde foreslår, at der skal oprettes en fortegnelse over de undtagne institutioner i fondsregisteret, foreslår udvalget i stk. 6, at der i aktieselskabsregisteret oprettes en fortegnelse over de erhvervsdrivende fonde, som i medfør af stk. 4 og 5 ikke er omfattet af loven. Det foreslås endvidere, at industriministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Til § 2

Som det fremgår af udkastets § 1, stk. 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil, anses fonde i relation til denne lov som erhvervsdrivende, når de har den dér angivne forbindelse med erhvervsvirksomheder. Udvalget har i denne forbindelse nærmere overvejet, dels hvilke virksomhedsformer der skal omfattes af lovens koncernregler, dels hvilken indflydelse der skal kræves, for at en koncern kan antages at foreligge.

Udgangspunktet for udvalgets overvejelser har været den selskabsretlige koncerndefinition i aktie- og anpartsselskabslovenes § 2 og årsregnskabslovens § 1, stk. 2. Efter selskabslovene foreligger der en koncern, når et aktie- eller anpartsselskab ejer så stor en del af aktierne eller anparterne i et andet aktie- eller anpartsselskab, at det repræsenterer flertallet af stemmerne, eller når et aktie- eller anpartsselskab i øvrigt på grund af aktiebesiddelse, anpartsbesiddelse eller aftale har en bestemmende indflydelse over et andet aktie- eller anpartsselskab og tillige en betydelig andel i dets driftsresultat.

Koncerndefinitionen i aktie- og anpartsselskabslovene omfatter kun de koncerner, i hvilke både moder- og datterselskabet er aktie- eller anpartsselskaber. Virksomheder af anden art, f.eks. interessentskaber, andelselskaber m.v., er ikke omfattet af definitionen, selv om den pågældende virksomhed har den i § 2 i aktieselskabsloven beskrevne bestemmende indflydelse på eller er undergivet en sådan indflydelse fra et aktie- eller anpartsselskab. Imidlertid har årsregnskabsloven, der trådte i kraft den 1. februar 1982, og som gennemfører EFs 4. selskabsdirektiv fra 1978 om årsregnskaber, i regnskabsmæssig henseende udvidet koncernbegrebet til også at omfatte dattervirksomheder, der ikke er aktie- eller anpartsselskaber. Ifølge lovens § 57 skal et aktie- eller anpartsselskab, der er moderselskab, aflægge koncernregnskab for alle dattervirksomheder, jfr. § 1, stk. 2, nr. 5. Hertil henregnes ikke blot aktie- og anpartsselskaber, som er datterselskaber, jfr. aktie- og anpartsselskabslovenes § 2, men også andre virksomheder, med hvilke selskabet har en tilsvarende forbindelse, jfr. § 1, stk. 2, nr. 5. Udtrykket virksomhed omfatter i overensstemmelse med EØF-traktatens art. 58, stk. 2, ethvert erhvervsdrivende foretagende, uanset om deltagerne hæfter begrænset for virksomhedens forpligtelser eller ej, og uanset hvorledes virksomheden retligt er organiseret med hensyn til forvaltning og overskudsfordeling. Udtrykket omfatter således interessentskaber, kommanditselskaber og foretagender af anden art.

Selskabslovenes bestemmelser om, hvilke virksomheder der kan indgå i en koncern, er snævre, idet de ikke omfatter andre former for virksomheder, der ud fra virksomhedsøkonomiske betragtninger kan indgå i en koncern ganske som aktie- og anpartsselskaber.

Efter udvalgets opfattelse bør udkastets koncernregler ikke begrænses til bestemte typer af dattervirksomheder.

Udvalget foreslår herefter navnlig på baggrund af de nye regler i årsregnskabsloven, at koncernreglerne i lovudkastet udformes således, at ikke blot aktie- og anpartsselskaber, men også virksomheder af anden art kan indgå som dattervirksomheder i en koncern.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilken indflydelse på en dattervirksomhed der kan kræves for, at en koncern foreligger, bestem-